

μαγεία

μαγεία, η, ουσ. [<αρχ. μαγεία <μαγεύω], η μαγεία. **1.** η σαγηνευτική επίδραση που ασκεί κάποιος ή κάτι σε κάποιον προκαλώντας του αισθητική απόλαυση, η γοητεία: «αυτός ο άνθρωπος έχει μια μυστηριακή μαγεία, γι' αυτό τρέχουν όλες οι γυναίκες πίσω του || βλέποντας τη θέα από την κορυφή του βουνού ένιωθες μια μαγεία να σε συνεπαίρνει». **2.** τα μάγια (βλ. λ.). **3.** σε θέση επιρρ. ή επιθ., πάρα πολύ όμορφα, πάρα πολύ ωραία: «περάσαμε μαγεία || η βραδιά ήταν μαγεία». (Τραγούδι: *η δουλειά είναι δουλειά και η τεμπελιά **μαγεία**, είναι ο λόγος που ο κόσμος τη μισεί την εργασία*).

- άσπρη μαγεία, βλ. συνηθέστ. λευκή μαγεία.

- λευκή μαγεία, εκείνη με την οποία χρησιμοποιώντας κανείς τις διάφορες φυσικές ή υλικές δυνάμεις, επιδιώκει ευνοϊκά αποτελέσματα υπέρ κάποιου: «είναι γνώστης της λευκής μαγείας και βοηθάει όποιον έχει ανάγκη».

- μαύρη μαγεία, εκείνη με την οποία χρησιμοποιώντας κανείς τα κακοποιά πνεύματα, επιδιώκει αρνητικά ή και θανατηφόρα αποτελέσματα σε βάρος κάποιου: «με τη μαύρη μαγεία έχει καταστραφεί πολύς κόσμος || κάποιος του 'κανε μαύρη μαγεία και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα πέθανε».

- ως δια μαγείας, σαν από δύναμη υπερφυσική: «εξαφανίστηκε ως δια μαγείας». (Τραγούδι: *και **ως δια μαγείας** θα εξαφανιστούν. Κάτι κρετίνοι κάτι απαίσιои, που μας ταλαιπωρούν*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας